

for samtlige Statskovdistrikter. I øvrigt har den ærede Minister fuldkommen Ret i, at Daglønsprogsmaalet ikke spiller saa stor en Rolle, og at det let kan overvurderes af den Grund, at store Dele af Arbejdet udføres efter Akkord. Af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds blev der i Dag udtalt noget om Daglønns Størrelse paa et Distrikt, hvor jeg ikke kender noget til Forholdene, men ovre i Palsgaard Statskovdistrikt, hvor jeg kender Forholdene godt, er eller var for et Par Aar siden Daglønnen om Vinteren 1 Kr. 80 Øre, om Sommeren 2 Kr. Vinterdaglønnen er dog for saa vidt nærmest en Skueret, som der sjældent udføres daglønnet Arbejde, idet saa godt som alt Vinterarbejdet er Akkordarbejde. Dernæst er der Sygehjælp, Ulykkesforsikring og Slid paa Værktøj samt Erstatning til de Skovarbejdere, som have over $\frac{1}{2}$ Mil til Arbejdspladsen, samt endelig Alderstillæg, som varierer mellem 30 og 50 Kr. Det er alt sammen Foranstaltninger, for hvilke jeg er den ærede Landbrugsminister og det ærede Finansudvalg yderst taknemmelig, og selv om det naturligvis ikke er fuldt udfredstillende for disse Folk, vil det sikkert blive modtaget med stor Paaskønnelse og Anerkendelse fra deres Side, og man vil i alt Fald rent foreløbig kunne føle sig tilfreds med de Foranstaltninger, der her ere trufne for at imødekomme et berettiget Lønkrav fra disse Arbejderen Side.

Endelig er der paa Landbrugsministeriets Budget en Forhøjelse af 10,000 Kr. af Bevillingen til Mergeltransport og en Forhøjelse af 2,000 Kr. af Bevillingen til Transport af Gødningskalk. Ogsaa disse Bevillinger vil jeg tillade mig at takke den højtærede Minister og Finansudvalget for. Det er Bevillinger, der tage Sigte paa at komme et betydningsfuldt Arbejde i vort Samfund til gode.

Jeg skal dernæst omtale et Par Mindretalsforslag, der er stillet af 4 Medlemmer i Finansudvalget, for hvilke det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) i Dag var Ordfører. Det ene findes paa Ændringsforslagslisten under Nr. 48 og angaar et Driftstilskud af 30,000 Kr. til Opdyrkere af Hedejord. Der foreslaas, at der i Teksten indføjes følgende Anmærkning: „Overfor Hededyrkere, der ikke kunne skaffe en Kommunes Garanti for Erholdelse af et Laan af Statskassen, bemyndiges Ministeren til efter Indstilling af en Kommunalbestyrelse eller en stedlig Husmandsforenings Bestyrelse at yde et Driftstilskud paa indtil 100 Kr.

pr. Td. Land nyopdyrket eller paabegyndt opdyrket Hedejord.“

Det forekommer mig, at dette Forslag baade i sin Form og sit Indhold er umuligt og hører til de mærkeligste Forslag, jeg har set fremsat her paa Rigsdagen. For det første er Forslaget uklart alene af den Grund, at man ikke ved, hvor man skal drage Grænsen. Hvem er de Folk, som kaldes Hededyrkere? Er det dem, der bygger sig et lille Stuehus og et Spændehus paa et Stykke fuldstændig uopdyrket Hedejord, eller er det de Husmænd eller Gaardmænd, der have en Hedelod, som de endnu ikke have faaet opdyrket, og som i øvrigt ere saa vel situerede, at Opdyrkningen af Hedejorden saa godt som ingen Rolle spiller for dem? Det fremgaar ikke af Anmærkningen, hvad det er for Hededyrkere, man tænker paa. Men dernæst kunde jeg ønske at faa lidt nærmere at vide om, hvorvidt de ærede Forslagsstillere virkelig have gjort sig det klart, hvad den omtrentlige Værdi af den Jord kan være, der her er Tale om. Jeg antager, at de ærede Forslagsstillere ville være enige med mig i, at der ikke vil være Mening i at yde et Driftstilskud fra Statens Side til Opdyrkning af Jord, hvis den ikke har saa stor en Værdi pr. Td. Land, som Driftstilskuddet, der kan ydes, beløber sig til pr. Td. Land. Nu tror jeg med det Kendskab, jeg har til Hedearealer i Jylland — og det er ikke saa ringe —, at der ikke findes en eneste Td. Land Hedejord i Jylland, som ikke vilde kunne købes til en Pris, som ligger betydeligt under 100 Kr. pr. Td. Land. Jeg kan i alt Fald, hvis de Herrer ønske det, give dem Anvisning paa mange Hundrede Tdr. Land Hedejord, der kunne købes til en Pris af 10, 20 højst 30 Kr. pr. Td. Land. Jeg vil tillade mig at spørge de Herrer Forslagsstillere, om det er Meningen, at Staten uden Plan og Metode skal uddrysse 30,000 Kr. til Opdyrkning af saadan Hedejord, som ikke har større Værdi end 10, 20 eller 30 Kr. pr. Td. Land, og det er dog vel nærmest saadan Hedejord, man har tænkt paa, thi vil man til Arealer, som have en større Værdi i ukultiveret Tilstand, skal man ikke til den egentlige Hedejord, hvor ikke blot Underlaget, men ogsaa Jordskorpen bestaar af Sand, men saa skal man til Mosejorder, Kærjorder, altsaa til Jorder, hvor der i Jordindholdet findes Kvælstof eller andre værdifulde Stoffer, og saa bliver Sagen en anden. Thi Jord, der har den Værdi, skal nok blive opdyrket, uden